

trende at høre denne debat. Når jeg hører denne eksalterede, umodne retorik fra SF's, Socialdemokratiets og Enhedslistens side, siger jeg til mig selv: Hvor er det dog pragtfuldt at se den frustration, der præger dem. De er klar over, at deres afmagt er total, og de kan ikke bære det.

Må jeg sige afsluttende, at når man påtaler det menneskesyn, der ligger bag, vil jeg udtale min glæde over, at vi har fået en regering, der faktisk ved – ja, fru Margrete Auken morer sig, for hun ved det ikke, men nu bliver hun klar over det – at dens opgave faktisk er at tage vare på de danske vælgere, den danske befolkning, og ikke frelse alverden, sådan som hr. Jeppe Kofod tror. Jeg synes, det er glimrende, at der her i dette land er kommet et menneskesyn til orde, som ikke dyrker globaliseringen og ikke vil frelse menneskeheden for at kunne træde på danskerne. Det er faktisk en dansk politikers opgave. Jeg ved ikke, om hr. Jeppe Kofod ved, hvad en dansk politikers opgave er, men nu håber jeg, han er blevet klar over det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Peter Skaarup, og efter hr. Peter Skaarup er det hr. Jann Sjursen, hr. Jørn Jespersen og fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er nogle gode spørgsmål, hr. Søren Krarup stillede, og jeg er helt enig i det svar, der også lå implicit: det er jo desværre et af problemerne i dag, at der er nogle her i Folketinget, der bekymrer sig mere om, hvad der foregår alle mulige andre steder i verden, end om, hvad der foregår her i landet.

Det er igen Socialdemokratiet, der har problemet. Man bekymrer sig ikke om, hvad der foregår med hensyn til de gamle her i landet, de syge, ventelisterne. Nej, man bekymrer sig langt mere og alt for meget om, hvad der foregår i resten af verden, og det er egentlig hovedproblemet i denne debat.

Så vil jeg sige til hr. Morten Helveg Petersen, at vi da helt sikkert har et bud på, hvad der skal ske. Vi synes, det først og fremmest er Danida-bistanden, som skal gennemgås kritisk, og vi synes grundlæggende, at der er nogle græsrodsorganisationer, der gør det vældig godt. Når vi i fremtiden skal kigge på bistandspolitikken, er det derfor ikke sikkert, det er her, der skal lægges kræfter i, når det gælder om at kigge kritisk på den, for jeg tror, at den besparelse, der sker

nu, er noget, der koster dem hårdt. Det er altså, ud over hvad der står i vedtagelsen, vores bud på, hvad der skal foregå fremover.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jann Sjursen og derefter hr. Jørn Jespersen.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil gerne høre, om det sidste svar fra hr. Peter Skaarup skal forstås således, at Dansk Folkeparti og hr. Peter Skaarup er imod de nedskæringer, der sker på ngo'erne, som hr. Peter Skaarup kaldte græsrodsorganisationerne, for de bliver jo beskåret med den finanslovaftale, som Dansk Folkeparti har været med til at indgå. Det er jo ikke kun Danida, men det er også ngo'erne. Det er mange af de frivillige mennesker i Danmark, som faktisk yder en indsats også gennem ngo'erne, der dermed bliver påvirket af regeringens finanslovsforslag.

Ud over dette vil jeg godt spørge Dansk Folkeparti og hr. Peter Skaarup: Den kritiske gennemgang, som hr. Peter Skaarup nu synes er så fantastisk god fra regeringens side, er konklusionen, som regeringen har draget af den, nemlig at der skal spares 1,5 mia. kr. på miljø- og udviklingsbistanden, også Dansk Folkepartis konklusion? Eller hvilke andre programsamarbejdslande skal stryges af listen over programsamarbejdslande? Eller hvilke andre projekter skal udfases, fordi de ikke lever op til de kvalitetskrav, som Dansk Folkeparti har?

Jeg synes, at Dansk Folkeparti med den florumvundne retorik, der bliver præsenteret her i dag, skylder vælgerne et klart svar på, dels hvor meget bistand der skal gives, dels hvilke projekter og hvilke programsamarbejdslande der skal skæres bort ud over dem, regeringen har foreslået.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

I forlængelse af hr. Søren Krarups indlæg vil jeg gerne sige, at jeg i virkeligheden tror, at den frustration, som han taler om, i høj grad findes hos mange anstændige borgerlige vælgere, som forud for valget var imod – det viste meningsmålinger – at der kom store besparelser i udviklingsbistanden, men som af andre grunde valgte at stemme på Venstre og De Konservative, og de